

บริบทด้านจริยธรรมกับการบริหารงานอุดมศึกษา

นายโสภณ สุภาพงษ์

วันพฤหัสบดีที่ 24 กันยายน 2552 เวลา 9.00 -17.00 น.

สรุปสาระสำคัญ

การเป็นผู้บริหารหรือการเป็นผู้นำถือว่าเป็นบุคคลสำคัญ ในทุกที่ทุกแห่งนั้นย่อมมีคนดี การทำความเข้าใจในการจัดการกับตนเองนั้นต้องเป็นการบริหารตนเอง โดยการเปิดโอกาสการได้พบตนเอง ซึ่งการศึกษาใหม่จะช่วยให้เราแก้ปัญหาของเราและของโลกด้วยการศึกษาจิต ซึ่งคนดีเป็นจุดเริ่มต้นของสมาธิและสมาธิจะนำไปสู่ความมั่นคงได้

New Age การศึกษาในยุคนี้แผ่ขยายตั้งคมตะวันตกและจิตวิญญาณสากลที่เป็นจริงและความเป็นตัวตนที่ซ่อนเร้นอยู่ในประกอบด้วยทิศทางที่นำไปสู่จักรวาลหรือสากล วัชรยาน การเรียนรู้ผ่านสมาธิ คนดีและธรรมชาติ ดังนั้นเราจึงควรใช้เวลาแก่ตนเองบ้าง

ปัจจุบันสังคมไทยมีคนไม่เคารพกฎหมาย มีการทำลายล้าง ทำลายระบบ การเข่นฆ่ากัน นักการเมืองขาดจริยธรรม ขาดความตระหนักรู้ในการเสียสละเพื่อส่วนรวมและเพื่อชาติ

มหาวิทยาลัยควรจะต้องทำหน้าที่ชี้แนะสังคม ชี้นำรัฐบาลในการกำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นให้นักศึกษาเป็นผู้มีจริยธรรม และเป็นคนดีของสังคม

จริยธรรมกับการบริหาร

- จริยธรรมมีอยู่ทุกหนทุกแห่ง แต่คนชอบที่จะเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับอำนาจมากกว่า
- จริยธรรมเป็นการสร้างความรู้และการเรียนรู้ จริยธรรมควรมีอยู่ในทุกกระบวนการงาน
- จริยธรรมช่วยให้เรามีความสุข และส่งผลให้เกิดสังคมแห่งความสุข
- จริยธรรมเป็นการเข้าสู่การเปลี่ยนจิตตน กล่าวที่จะปรับตนให้เข้าสู่ธรรมชาติโดยการเข้าใจ

ธรรมชาติของตนและธรรมชาติโลก โดยอาศัยการเปลี่ยนสู่ธรรมชาติ

การศึกษา คือ กระบวนการเข้าถึงสัจธรรม และกฎธรรมชาติเปลี่ยนไม่ได้เปลี่ยนได้แต่กระบวนการเข้าถึง ดังนั้น จริยธรรมจึงสามารถเปลี่ยนจิตตนที่เข้าถึงธรรมชาติเป็นการเรียนรู้ไม่ใช่ความรู้

แต่ปัญหาของการเรียนรู้ในปัจจุบันอยู่ที่การขาดการเรียนรู้ใน หลักนิติธรรม คุณธรรม ความคุ้มค่า ความโปร่งใส การรับผิดชอบ และการมีส่วนร่วม

การศึกษาใหม่ คือ การพัฒนาการเปลี่ยนแปลงจิตวิญญาณ

การศึกษาเป็นกระบวนการทางจิตที่นำไปสู่ความจริงแท้แห่งกฎธรรมชาติที่สามารถพัฒนาศักยภาพของมนุษย์ที่เรียนรู้เรื่องของจักรวาล เรียนรู้จิต ปัญญา และเรียนรู้จิตตน สัมผัสด้วยจิตเป็นการเรียนรู้ผ่านสมาธิ ดังนั้น กระบวนการเปลี่ยนแปลงจึงจะนำพาสังคมสู่การเปลี่ยน โดยเป็นการเปลี่ยนที่ตัวตนไม่ใช่อารมณ์เป็นการเปลี่ยนแปลงที่ต้นเหตุ

Courage / Change / Transformation

D - Dissatisfaction

T - Truth

M - Model**P - Process**

การเปลี่ยนแปลงไปสู่สถานะของการพัฒนาต้องสัมพันธ์กับความถูกต้องและเป็นไปตาม
กฎธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงไม่อาจเกิดจากคนที่มีความสุขนั่นคือกระบวนการที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยน (Change)
ได้นั้นต้องประกอบด้วย

ความทุกข์ (Dissatisfaction) ได้แก่ การทุจริตคอร์รัปชัน ความรุนแรง

ความจริง (Truth) ได้แก่การ โลก โกง ทูณสามานต์

โครงสร้าง (Model) ได้แก่การกำหนดยุทธศาสตร์ หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

การจัดการ (Process) ได้แก่ กฎธรรมชาติ การจัดการความรู้

ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 4 ส่วนนี้รวมกันต้องมากกว่าความกลัว (Fear) การเปลี่ยนแปลงจึงจะเกิดขึ้นได้

การเปลี่ยนแปลงเพื่อพบความจริงเป็นการแก้ไขที่ต้นเหตุต้องดำเนินการ โดยการกำหนดยุทธศาสตร์ที่ยึด
หลักการดำเนินการตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งจะช่วยส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงอย่างมีคุณธรรมตามหลัก 3
ประการ ดังนี้

1. การพอประมาณ
2. การมีเหตุมีผล
3. การมีภูมิคุ้มกัน

การดำเนินการตามยุทธศาสตร์จะประกอบด้วย การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ โครงการ/
กิจกรรม องค์กรและบุคลากร โดยการทำงานตามแผนยุทธศาสตร์นั้น จะเป็นการดำเนินงานตามหลักวงจร
คุณภาพ **Plan Do Check Act** แต่จะถูกกำกับโดยหลักคุณธรรม วัฒนธรรม ทักษะความรู้ความสามารถ การ
ดำเนินงานและการเป็นทีมงานที่ดี

ภาวะผู้นำ – Leadership

ภาวะผู้นำจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีผู้นำ (Leader) สถานการณ์ (Situation) และผู้ตาม (Followers) ซึ่ง
ส่วนประกอบทั้ง 3 นี้จะต้องมีความสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสมภายใต้เงื่อนไขของความถูกต้องและความถูกต้อง

ความถูกต้อง กำหนดโดยกฎธรรมชาติ กฎของพระเจ้าและหลักคุณธรรม

ความถูกต้อง กำหนดโดยหลักธรรมาภิบาล กำไร/ขาดทุน การเสพยาเสพติดอำนาจ การโกงกิน

อริสโตเติล กล่าวว่า ถูกใจอย่างเดียวไม่พอต้องมีความถูกต้องด้วยและหลักคุณธรรมประกอบด้วยความ
รอบคอบ ความกล้าหาญ ความยุติธรรมและความพอเพียง

เหลาจือ กล่าวว่า คุณธรรมของผู้นำต้องรู้จักตน กล้าชนะตน ธรรมชาติและการพอเพียง

มนุษย์จะมีความสุขเมื่อได้ทำหน้าที่ ถึงแม้ว่าหน้าที่ที่ทำงานนำไปสู่ความตาย มนุษย์จะไม่กลัวความตาย
ดังเช่นเหตุการณ์สึนามิ ที่มีผู้หญิงหลายสิบคนวิ่งลงไปสู่ทะเลในขณะที่เกิดคลื่นลมแรงเพียงใดเพราะในทะเลมีลูกๆ
ของเธออยู่

แม้เป็นนักบริหารที่ยิ่งใหญ่ของมนุษย์

แม้เป็นแบบอย่างของนักบริหารที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่มนุษย์เคยมีมา

กระบวนการธรรมชาติเป็นกระบวนการพัฒนาคน ผู้การเป็นมนุษย์และธรรมชาติจะนำไปสู่สุขภาวะและการเป็นผู้นำโดยมีกระบวนการดังนี้

1. การพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ต้องจัดอารมณ์ ไม่เสพยาติอำนาจ
2. กฎธรรมชาติ ปัญญาและคุณธรรมจะนำพามนุษย์ไปสู่สุขภาวะ
3. สุขภาวะคือภาวะที่จิตที่มีคุณธรรมและจริยธรรม
4. ผู้นำที่แท้จริงจะมีคุณค่าเมื่อ ไม่มีสมมุติ

กฎธรรมชาติของมนุษย์ต้องกล้าหาญ อดทนและเสียสละ เมื่อบูรณาการวิทยาศาสตร์และสังคมเข้าด้วยกันแล้วจะต้องอาศัยความอิสระ และจิตที่มีสุขภาวะเมื่อนั้นจริยธรรมจะเกิดแก่ตัวผู้นำ

ผู้นำที่แท้จริงที่เข้าใจ Fact และเข้าถึงหน้าที่มนุษย์ Real Truth

การศึกษาต้องสอนให้มนุษย์รู้จักหน้าที่อันมีค่า และการจะเห็นคุณค่าต่อเมื่อได้เข้าถึงการเรียนรู้โดยกระบวนการทางจริยธรรม การอยู่กับความจริงเป็นการเปิดโอกาสให้ตัวคนได้พบกับความเข้มแข็งของจิตตนสู่ภาวะผู้นำที่มีจริยธรรม ซึ่งมนุษย์จะมีความสุขเมื่อได้ทำหน้าที่ที่มีคุณค่าแห่งตนและสังคมโดยรวม

ผู้บันทึก

1. นางพัชรินทร์ เอกจริยวงศ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
2. นางสาวจันทร์ลดา ยี่รุ่งเรือง	สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. นายโสพล จันทโรชิต	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง